

Ibi: *Igitur ab Adamo ad diluvium.*

- 23 Universale diluvium contigit anno ab orbe condito 1656. quod secundum Hebræorum chronographiam communiter, maximè à neotericis receptum est, ac tenent præter eos, quos dedimus supra, lib. 1. cap. 12. n. 5. Salian. *Annal. Eccles. tom. 1. an. 1656. num. 4.* Tornicell. *cod. anno. Cevall. de cognit. per viam violent. gloss. 18. num. 89.* Carrill. *Annal. anno 1656. Genebrard. lib. 1. Chron. cod. anno. Bellarm. in Chron. an. 1656.*

Ibi: *Juxta LXX. verò Interpretes.*

- 24 Hoc discrimen apparet ex chronicis canonibus Ant. Contii, ubi triplicem chronologiam exhibet. Olim quidem plurimi supputationi Septuaginta Interpretum subscribere, quos recensent Baronius & Spondanus in *Apparatu*, ubi proximè. Sed recentiores Hebræorum computum magis amplexi sunt, ut quoad tempus diluvii constat ex pronuper laudatis.

Ibi: *Ex quibus illud constat.*

- 25 Prima mundi ætas diluvio universali terminatur, quæ ab Adamo incepit. Secunda exorditur à diluvio, & ad ortum Abrahamæ protelatur, ut videre est apud Tornicell. & Ant. Contium. Licet autem Septuaginta Interpretum computum nec quoad secundam mundi ætatem neoterici sequantur, est tamen inter eos circa ortum Abrahamæ consensus; nam Tornicell. *anno 2039. n. 1.* ex pluribus probat Patriarcham eo anno in lucem editum, cui accedit Salian. *tom. 1. cod. anno. num. 1.* secundum quos Abraham est natus anno à diluvio 383, atque ita discrepant à D. Covar. annis 91, quia asserit, ortum Abrahamæ 292. annis post diluvium evenisse. Vide Ant. Cont. *sup. in fin. secunda ætat. Cevall. d. gloss. 18. num. 90.* Carrill. cum pluribus *anno 1978.* Pererium *sup. Genes. cap. 6. n. 26.* Cornel. à Lapid. *d. cap. 6.* Genebrard. *sup. in princip. tertia ætatis.* Bellarm. *in Chron. anno 1978.* Theat. vitæ hum. *lit. T. pag. 73.* apud quos variæ sunt opiniones, quod adnotat. Carrill. *supra.*

Ibi: *Qua ratione sit, ut in annorū numero.*

Ita apparet ex chronicis canonibus Ant. Contii, & secundum supputationem Eusebii, & Origenis, quæ ab ipso traditur, excessus est annorum 1238.

Ibi: *Hinc sanè suboritur maxima differentia.*

- 26 Aded inter se dissident Ecclesiastici Scriptores ac chronographi, dum numerant annos ab Adamo ad ortum Christi, ut quod verosimilius sit dignosci non possit; sunt enim tot capita, quot sententiæ, ut post Baronium ait Spond. in *Apparatu*, num. 36. quare uterque proprium iudicium aperire reuens, aliorum placita prodit, satisque erit, si nos idem præsterimus recensentes in primis Petavium, quem sequuti sumus supra, lib. 1. cap. 12. n. 9. qui opinatur Christum natum anno mundi 3984, cui assentitur Bellarm. in *Chron.* Perer. *sup. Daniel. anno 4022.* cui adherent, Card. Baron. in *Appar. n. 118.* & ibi Spond. n. 36. Gualter. in *Chronog. princip.* Tornicell. *Annal. anno*

4051. cui ferè convenit Salian. *tom. 6. anno 4052.* Gordon. in *Chron. an. 4001.* quem sequitur Carrill. in *princ. sexta ætat.* Cornel. à Lapid. in *Pentateuch. anno 1951.* Genebrard. in *Chron. lib. 1. at. 5. in fin. anno 4121.* Maldonat. in *Chron. univers. tract. de nativ. Christi, anno 3955.* Greg. Lop. in *prolog. Partitar. gloss. 24. n. 3961.* ut inferius probabitur.

Ibi: *Ultimo anno Olympiados centesima.*

Communiter placet Christi natalem incidisse in Olympiadem 194. sed diversitas adest circa annum ultimæ Olympiadis; nam quidam tenent fuisse secundum, ut Baron. in *appar. n. 102.* ubi Spondan. n. 31. Tornicell. *anno 4051. num. 11.* Alii tertium, ut Salian. *tom. 6. anno 4052. n. 24.* Pontac. in *not. ad Chron. Eusebii, Carrill. sup. Maldonat. sup.* Unde Olympiades sint ita dictæ, & à quo tempore per illas Græci annorum seriem numerare cœperint, traditur *sup. lib. 1. cap. 12. n. 3.* de quo Salian. *anno 2849. n. 42. & anno 3278. n. 43.* Tornicell. *ead. annis.* De anno, quo Christus est natus, ab ortu Abrahamæ, Moyse Davide, ab Urbe condita, ab Imperio Romano, ab Augusto, vide Carrill. *sup. Marian. Hist. Hisp. lib. 4. cap. 1.* & alios numero proximo laudatos, & quæ diximus d. cap. 12. n. 9.

Ibi: *Unde numerus annorum.*

De huiusmodi differentia vide chronicos canones Ant. Contii, & quæ observat Greg. Lop. *dist. gloss. 24.*

Ad Num. 2.

Eusebii supputationem tradit Ant. Cont. *sup. 28.* ex quo patebit error, & varietas, quam D. Covar. Regi Alfonso objicit. Chronographia LXX. Interpretum excedit Eusebianam 130. annis usque ad adventum Christi, & hæc Hebræorum 1246. ut ex Ant. Contio deducitur. Adde Tornicell. *anno mundi 131. num. 5.*

Verf. *Hæc tamen adduximus.*

Hunc errorem circa annorum computationem 29. agnovit Greg. Lop. *d. gloss. 24.* ubi latè eum demonstrat, ac tandem legendum putat anno 5216. Sed in fine ejusdem glossæ concludit ab Adamo ad initium Regis Alfonso numerandos 5213. ex quibus si demantur 1252. anni, qui à Christo nato ad regnum Alfonso præterierunt, restant 3961. quos ab Adamo ad natalem Christi lapsos sentit Greg. Lop. Hebrææ veritati subscribens, à qua supputatione D. Covar. non dissentit, quandoquidem ait, ferè ducentos annos addendos illis, quos Alfonso secundum præfationis literam enumerat ab Adamo ad sui Principatus exordium, nempe 5022. nam Greg. Lop. 101. adjicit, ut patet ex præmissis.

Ad Num. 3.

Hunc itidem lapsum animadvertit Greg. Lop. *ubi sup.* quem ita corrigit, ut non 4353. annos, sicut in textu dicitur, sed 3856. legendum sit, qui à diluvio ad regnum Alfonso fluxerunt. Sed in

In fine glossæ resolvit cum Hebræis 2. præterisse 3557. unde detractis 1252. annis, qui inter nativitatem Domini, & Alfonso regnum lapsi sunt, superant 2305. qui numerantur à diluvio ad Christi adventum juxta supputationem istam. Sed Carrill. *sup. 2340.* numerat annos.

Ibi: *Quod si quis dixerit Regem Alfonso.*

- 31 Verosimile quidem est, quod Alfonso Eusebii chronologiam amplecteretur, quia dum agit de era Adami, proficitur Hebræicæ adherere supputationi, sed in era diluvii se Romanis annis usum asserit, atque ita diversam temporis rationem observat in priori ac in posteriori supputatione, quæ Eusebiana videtur, cum huic magis accedat Alfonso Chronologia, quàm LXX. Interpretum; siquidem Eusebius numerat ab Adamo ad Christum 5199. annos, teste D. Covar. *sup. num. 2.* ex quibus si deducantur 2242. ab Adamo ad diluvium, juxta ejusdem Eusebii opinionem, ut habetur in Theatro vitæ hum. *lit. A. pag. 493.* restant 2957. His jungendi sunt anni 1252. à nativitate Christi ad regnum Alfonso; unde deducitur secundum Eusebium, à diluvio ad initium principatus Alfonso præterisse 4309. annos, in præfatione verò assignantur 4353. atque ita excessus est 44. annorum duntaxat, qui modicus est, cum de tam longa annorum serie tractetur; nam & inter Authores, qui Hebræos sequuntur, circa annos nativitatis Christi majorem diversitatem vidimus supra, n. 26.

Verf. *In hū verò duobus.*

- 32 Quæstio haud parum est controversa, à quo anni tempore orbis suum cursum auspicaretur. Sunt quidem diversæ sententiæ, in quibus duæ autoritate, & fundamentis eminent. Una asserit, mundum conditum æquinoctio autumnali, aut circa illud, quam pluribus laudatis tueretur Tornicell. in *princip. Annal. die 6. num. 41. cum aliis.* Altera communior sustinet Adami tempora ab æquinoctio verno numeranda; nam die Dominica, 25. Martii orbis creatus est, ut habetur definitum in Concilio Palæstino sub Victore Pontifice habito anno 198. cui Theophilus præfuit, ut est apud Cornel. à Lapid. *sup. Genes. cap. 1. vers. 12. §. Sed respondeo.* Idemque habetur apud Virgil. *Georg. lib. 2. ibi:*

*Ver illud erat, ver magnus agebat
Orbis, & hibernis parcebat statibus Euri.*

Quem dat Cornel. *ibidem*, præter quem sic tenent Pat. Suar. *de oper. sex dier. lib. 2. cap. 7. n. 17.* Salian. fusè differens in *Apparatu. Annal. cap. 4. ex n. 5.* Pat. Molin. *de oper. sex dier. dist. 14.* Carrill. *Annal. anno 1. mundi.* Maldonat. in *Chron. univers. tr. 1. §. 35.* Theat. vitæ hum. *lit. M. pag. 77.* omisso pluribus, quos recensent Salian. Carrill. Maldonat. & Tornicell. *sup. qui num. 38.* rectè monet, fieri non posse ut ubique terrarum uno eodemque tempore fuisset ver, æstas, autumnus, aut hiems: siquidem comperitur est, in Arctici regionibus hiemem esse, cum in Antarcticis est æstas: sed quæstio est juxta illud orbis clima, in quo Paradisus est constitutus.

- 33 At Rex Alfonso nullam ex his opinionibus amplexus est; nam juxta dictam præfationem, facta supputatione dierum, initium orbis constituit die 18. Augusti, & sic tempore æstivo: quod D. de Paria Nova. *Addit. ad Covar.*

est aliqui teneant, communiter rejicitur, ut videre est apud nuper adductos. Illud est observandum, Regem hunc minime fuisse sequutum Hebræos, ut D. Covar. paulò inferius, *num. 4. ad fin.* monet, cum Hebræi, vel ab æquinoctio verno, vel ab autumnali annos suos auspicarentur, ut præmissum est supra, n. 21.

Ibi: *Eadem propè ratione.*

Diximus supra, lib. 1. cap. 12. num. 5. post cæcæ cataclysmum Noë cum suis ex arca exivisse anno 1657. die quinta Decembris. Sed altera est opinio magis recepta, quæ habet diluvium tempore verno contigisse, ac cessasse. Sunt qui hæc ad Januarium referant, ab Hebræis Sabath dictum, de quibus Tornicell. *Annal. anno 1657. n. 3.* Cornel. à Lapid. in *Genes. cap. 7. vers. 11.* Salian. in *Appar. Annal. cap. 4. num. 14.* & anno 1656. num. 18. Genebrard. in *Chron. lib. 1. at. 2. in princip. vers. Probabilius*, Carrill. *Annal. at. 2. anno 1656.* qui omnes, & alii putant, cataclysmum mense Aprili, vel Maio inchoatum, & anno sequenti sub idem tempus desivisse, quia Noë 365. diebus, quibus aliqui decem addunt, arca inclusus est. Salian. *anno 1657. num. 5. & 6. tom. 1.* Ex quibus colligitur, Regem Alfonso illis adhæsisse, qui sentiunt, diluvium supervenisse statione hiemali, quia à mense Februario dies supra annos integros numeravit Hujus Chronologiae authores dat Cornelius *ubi sup.* in quibus est Tornicell. *anno 1656.* Id comperitur est, quod D. Covar. observat, Hebræos à diluvio annos dinumerasse, ut cum aliis dixi d. cap. 1. num. 4. Supputatio verò Alfonso ab Hebræis sumpta non est, qui nunquam annos à tempore hiberno sunt auspicati, sed à vere vel autumnno.

Ad Num. 4.

De duplici initio anni Hebræorum actum est supra, num. 21. Illud tamen adjicere placet, nam etiam Hebræi annum ordirentur à mense Tisri, ut ibi assertum est, id fallebat cum remotior ab æquinoctio autumnali inveniebatur, quàm Bul, seu Marchesvan, qui nostro Octobri comparatur; nam ab hoc, non ab illo annus inchoabatur. Cornel. à Lapid. *sup. Exod. cap. 23. vers. 16. §. Caput ergo.*

Ibi: *Hæc Josephus, apud quem Dium mensero.*

Nomina mensium, tam Macedonum, quàm aliarum gentium, extant apud Theat. vitæ hum. *verb. Mensis.* ubi ordiæ, quo utimur, sunt collocati, ita ut primus nostro Januario respondeat. Menses igitur Macedonici sic nuncupantur. Audinaus, Gerithios, Dystrus, Xanthicus, Artemisius, Decius, Panonius, Lous vel Dorus, Gorpiaus, Hypathæretæus, Dius, Apellæus. Ex qua serie constat, Dium Novembri convenire, Decium Junio, & Xanthicum Aprili, ut D. Covar. tradit; cumque annus Macedonum exoriatur à Dio, qui est November, ultimus est Hypothæretæus, id est October. Adde Cornel. in *Exod. cap. 12. vers. 2.* ubi ait, Nilan Græcè Xanthicum dici; quod verum habet, quia hic mensis, sicut anni initium, partim in Martium, & in Aprilem partim incidebat,